

CARTA DE BREST

**declaració sobre la
lluita contra l'impe-
rialisme a l'europa
occidental/1974-76**

EDICIÓ ECT - PSANP. PAISOS CATALANS 1976.

2 francs - 30 ptes.

U P G	Union do Pobo Galego
U D B	Unvaniezh Demokratel Breizh
I R M	Irish Republican Movement (Sinn - Fein & IRA official)
C G	Cymru Goch
E H A S	Eusko Herriko Alderdi Sozialista
E C T	Esquerra Catalana dels Treballadors
P S A N-P	Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans- Provisional
L O C	Luta Occitana

XX
Els partits signataris d'Irlanda, de Galícia, de Bre-
tanya, del País de Gal·les, del País Basc, dels Països
Catalans i d'Occitània, reunits en conferència el 18
d'Abril del 1976, es ratifiquen en les tesis del text
inicial de la CARTA DE BREST del 3 de febrer del 1974
introduint alguns retocs que tenen en compte sobretot
l'anàlisi de les situacions particulars d'Euskadi-Sud
i de Catalunya. Conscients del caràcter universal de
l'imperialisme i de l'extrema gravetat de la situació
creada en llurs països per la permanència del sistema
d'opressió nacional i social que en resulta, declaren
solemnement la necessitat d'una unió entre els pobles
oprimitos d'Europa. Amb aquest fi, proposen les anàli-
sis i les tesis següents :

[illegible]

I. SITUACIÓ IMPERIALISTA A EUROPA

A) L'IMPERIALISME SISTEMA UNIVERSAL :

Com a fase de l'economia, l'imperialisme modern se situa fonamentalment a l'etapa monopolista del capitalisme. És un sistema mundial que treu uns sobreprofitos als països colonitzats alhora que explota el proletariat dels països imperialistes.

Pel fet que l'imperialisme és un sistema universal, nombrosos pobles, en graus diversos i en situacions històriques particulars, sofreixen l'opressió colonial la dominació neocolonial, i d'altres formes d'opressió nacional.

Europa no se surt pas d'aquesta regla, i això explica que avui encara existeixin a la perifèria del sistema capitalista europeu un cert nombre de pobles que sofreixen la sobreexplotació dirigida pels diferents grups del monopolis. Aquesta dominació existeix alhora, i en graus diversos :

- sota la forma d'una sobreexplotació directa en el marc del capitalisme monopolista d'Estat
- sota la forma de monopolis europeus, que desborden de mica en mica del marc massa estret dels vells Estats europeus, a mesura que avança la integració capitalista en el marc del Mercat Comú.
- sota la forma, en fi, de firmes multinacionals, l'estratègia de les quals procura d'adaptar-se a la crisi actual del capitalisme mundial davant les dificultats monetàries.

• •

5

உ. த. ப.

d e f g h

22

100

15
10

אמא

סו

•

உ

1. The first step is to identify the problem or question that needs to be answered. This involves understanding the context and the specific requirements of the task.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

X

II. LA QÜESTIÓ NACIONAL I EL SOCIALISME

A l'etapa de l'imperialisme la situació colonial en la qual es troben la majoria dels nostres pobles provoca la impossibilitat d'evolucionar seguint els models dels anomenats països subdesenvolupats d'avui. En efecte, les burgesies indígenes es troben en la impossibilitat d'acumular el capital necessari per a la seva expansió; per això l'excedent econòmic creat als nostres països és drenat cap a les metròpolis pels mecanismes bancaris. Conseqüentment l'existència d'una "burguesia nacional" és totalment impossible. Per això les burgesies dels nostres països estan destinades a fer el paper de "burgesies compradores"; són els agents a través dels quals, el capitalisme exerceix la dominació damunt els nostres pobles. Fins en el cas que pugui existir residus o inicis de burgesies amb caràcter més o menys nacional, només poden fer un paper marginal.

D'això se'n dedueix la impossibilitat de la burgesia anomenada "nacional" de realitzar un paper dirigent en el moviment d'alliberament nacional. Creiem que la lluita contra l'imperialisme és indissociable de la lluita contra els seus agents locals: les "burgesies compradores".

Diferentment, a Euskadi-Sud i a Catalunya-Sud el desenvolupament capitalista de l'economia permet l'existència de burgesies nacionals que poden tenir contradiccions secundàries respecte l'imperialisme opressor

Però aquestes burgesies, en l'etapa actual de desenvolupament de les forces productives i de concentració

monopolista, ja no poden jugar un paper dirigent de la lluita d'alliberament.

Llurs contradiccions amb el proletariat s'han desenvolupat a un grau tal que esdevenen principals en vista les que tenen amb l'imperialisme. A l'època de l'imperialisme la burgesia ja no té més un caràcter revolucionari.

La lluita per l'alliberament nacional no és una lluita diferent de la lluita pel socialisme. No es pot dir ni tan sols que la lluita d'alliberament nacional sigui lligada a la lluita d'emancipació social; són una sola i idèntica lluita. La lluita d'alliberament nacional no és més que un aspecte particular que pren la lluita de classes en els països oprimits i s'otorga a una explotació colonial i la lluita pel socialisme pren, per als nostres pobles la forma d'una lluita d'alliberament nacional.

Arribats en aquest punt volem denunciar els oportunistes de dreta i d'esquerra. Els de dreta diuen: "primers alliberem nacionalment i després establim el socialisme". L'Estat és sempre, un instrument de dominació de la classe que es troba al poder. Un Estat per damunt de les classes socials, un Estat "sense caràcter de classe" no pot existir. Aquest Estat "sense caràcter de classe" que els oportunistes de dreta ens volen fer passar, no pot ésser altra cosa que la continuació, més o menys disfressada, de la dominació imperialista a través dels seus agents locals, amb una interdependència purament formal com és el cas d'Irlanda del Sud. Els oportunistes d'esquerra diuen: "establim el socialisme i després el socialisme alliberarà als pobles oprimits". El socialisme no és una cosa abstracta; s'ha d'adaptar a les condicions específiques de cada país.

Els partits signataris afirmen el dret dels pobles oprimits a oposar la violència revolucionària a la violència contra-revolucionària. Però no hem d'oblidar que la violència revolucionària és la resposta d'un poble oprimint organitzat per a la resistència : aquesta violència no és, en efecte, el reflex d'individus irresponsables que no poden sostenir una lluita política dura i prolongada.

La història de tots els moviments únicament militars sense un fonament polític en la lluita d'alliberament nacional és la d'una derrota, o bé la de no portar més que a un canvi en les superestructures de dominació imperialista que no altera els fonaments de la situació d'opressió nacional i social.

xx

IV. DECLARACIÓ FINAL

A partir de l'anàlisi precedent de la situació a Europa, i a partir de la resposta revolucionària que hi donem d'alliberament nacional dels nostres pobles i per la construcció del socialisme, les organitzacions signatàries posem les tesis següents, com a base teòrica d'una pràctica revolucionària en el combat per una Europa socialista establerta sobre la igualtat dels pobles que la componen :

1er.- Reafirmem el dret inalienable dels pobles a l'autodeterminació nacional.

2on.- Combatem contra l'opressió econòmica, social, política i cultural dels nostres pobles i perquè recobrin el poder en tots els dominis.

3er.- Combatem també totes les formes i estructures que perpetuen l'alienació, explotació i la degradació de la persona humana, en particular el feixisme, el racisme i el sectarisme.

4art.- Ens pronunciem per la necessitat per a cada poble oprimint de donar-se la seva pròpia organització revolucionària en el seu marc nacional, com a mitjà indispensable per a dur a terme el seu combat nacional i revolucionari.

5è.- Reafirmem la necessitat de la destrucció de totes les estructures capitalistes i imperialistes i combatem per l'apropiació pel poble de tots els mitjans de producció, de distribució i de crèdit.

6è.- Ens pronunciem per l'establiment als nostres països d'un règim democràtic i popular en el qual les

classes treballadores assumeixin el poder.

7è.- Ens pronunciem per l'establiment d'una economia socialista planificada, al servei dels treballadors i sota el seu control democràtic i popular.

8è.- Combatem per l'establiment oficial als nostres pobles de les seves llengües i les seves cultures nacionals sobre bases populars i científiques, considerant ho com a part integrant de la construcció del socialisme als nostres països.

9è.- Ens solidaritzem amb la lluita que porten tots els pobles del món contra el colonialisme i l'imperialisme, en el sentit de l'establiment de les llibertats nacionals i de la construcció del socialisme.

10è.- Fem una crida a la solidaritat revolucionària de tots els pobles oprimits i de totes les forces progressistes del món amb les lluites que portem contra l'enemic comú: l'imperialisme mundial en tots els seus aspectes i realitats.

11è.- Ens pronunciem per l'establiment d'una Europa socialista de tots els pobles que la componen, en un pla d'igualtat, de respecte i de reconeixement recíprocs.

Sobre la base dels punts i de les anàlisis establertes i en nom dels nostres set pobles, cridem a totes les organitzacions revolucionàries dels pobles oprimits d'Europa a unir-se amb nosaltres en la lluita per l'establiment d'una Europa socialista dels pobles.

xx

★ PROLETARIS DE TOTS ELS PAÏSOS I POBLES OPRIMITS:

UNIM-NOS!

★ VISCA L'INTERNACIONALISME PROLETARI!

xx

U P G Unió del Poble Gal·lec

U D B Unió Democràtica Bretona

I R M Moviment Republicà Irlandès (Sinn Féin & IRA Oficial)

C G País de Gal·les Roig

E H A S Partit Socialista del Poble Basc

P S A N P Partit Socialista d'Alliberament Nacional dels Països Catalans -Provisional

E C T Esquerra Catalana dels Treballadors

L O C Lluita Occitana.

xx

Brest (bretanya), 3 de febrer del 1974

Mur de Bretanya, 18 d'abril del 1976

xx